

A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1990. június 19-én kelt egyezmény 54. cikkében rögzített, a kétszeres büntetés tilalma (*ne bis in idem*) elve nem alkalmazható valamely tagállam igazságügyi hatóságainak az ügy lezárását azután megállapító határozatára, hogy az ügyészség – bármiféle érdemi értékelés nélkül – pusztán azon az alapon szüntette meg a büntetőeljárást, mert egy másik tagállamban ugyanazon terhelt ellen ugyanazon cselekmények alapján büntetőeljárás indult.

(¹) HL C 21., 2004.1.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. március 17.

a C-109/04. sz. (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Karl Robert Kranemann kontra Észak-Rajna-Vesztfália tartomány ügyben (¹)

(Az EK-Szerződés 48. cikke (jelenleg, módosítást követően EK 39. cikk) – A munkavállalók szabad mozgása – Joggyakornok – Más tagállamban teljesített gyakorlati idő – Az útiköltségtérítésnek a belföldi útszakaszra korlátozása)

(2005/C 132/20)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-109/04. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bírósághoz 2004. március 2-án érkezett 2003. december 17-i végzésével terjesztett elő az előtte **Karl Robert Kranemann** és **Észak-Rajna-Vesztfália tartomány** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts (előadó), N. Colneric, K. Schieman és E. Levits bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2005. március 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Ellentétes az EK-Szerződés 48. cikkével (jelenleg, módosítást követően EK 39. cikk) az a nemzeti intézkedés, amely a felkészítő gyakorlata keretében valóságos és tényleges tevékenységet díjazás ellenében a származása szerinti tagállamtól eltérő tagállamban végző személynek csak a belföldi útszakaszra jutó díjtétel erejéig biztosít jogot útiköltsége megtérítésére, jóllehet e nemzeti intézkedés úgy rendelkezik, hogy

amennyiben hasonló tevékenység gyakorlására belföldön kerülne sor, akkor a teljes útiköltséget megtérítenek.

(¹) HL C 106., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. március 17.

a C-128/04. sz. ügyben (a Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde előzetes döntéshozatal iránti kérelme): Annic Andréa Raemdonck és Raemdonck-Janssens BVBA ellen folytatott büntetőeljárás (¹)

(„Közúti közlekedés – Szociális rendelkezések – 3821/85/EGK rendelet – Menetíró készülék beépítésének és használatának kötelezettsége – 3820/85/EGK rendelet – Kivétel az alapanyagokat vagy felszereléseket szállító járművek javára”)

(2005/C 132/21)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-128/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgium) a Bíróságnál 2004. március 9-én nyilvántartásba vett 2004. január 19-i határozatával az előtte **Annic Andréa Raemdonck** és **Raemdonck-Janssens BVBA** ellen folytatott büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Lohmus és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2005. március 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A közúti fuvarozásra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 3820/85 tanácsi rendelet 13. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő „alapanyagok és felszerelések” fogalmakat a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85 tanácsi rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételek szabályozásának keretében úgy kell értelmezni, hogy azokba nemcsak a „szerszámok és készülékek” tartoznak bele, hanem e fogalmak magukban foglalják azokat a termékeket is, mint például az építőanyagokat és kábeleket, amelyek az érintett gépjárművezető fő tevékenységébe tartozó munkák elvégzéséhez szükségesek.

(¹) HL C 106., 2004.04.30.